

אלו דברים שאין להם שיפור

כבר יאת אביך ואת אמר

למען יאריכון ימיו

והקרן קיימת לעולם הבא

כל הזכויות שמורות ל"מלכות וקסברגר"
- פאר היצירה היהודית, שנת תשפ"ב.
הואיל ומושקעים בספר זה הון רב וגייעה
רבה, לכן על פי דין תורה ולהבדיל על פי
חוק הזכויות הבינלאומי או אסרטים
בכל תוקף כל הדפסה, צילום, ציור,
והעתקה כולל העתקה חלקית מספר
זה, וכן אין לתרגם או לאחסן במחשב
או לקלוט בכל דרך שהיא כל חלק שהוא
מהספר, וכן אין לעשות כל שימוש
מסחרי או לא מסחרי בחומר הנדפס
או בקטעים ממנו בשום צורה ובשום
אמצעי, אלקטרוני או מכני, לרבות צילום
והקלטה, ללא אישור בכתב מהמח"ל

פקס. לתגובות ותערוכות: 1533-6154-900

תוכן הספר

4	מבוא - בואו נרקד משמחה
8	הקדמה - וכל העם רואים
10	אוחזים בשושלת
14	עד מאה ועשרים
16	לא מובן מאליו!
21	תודה ושוב תודה
22	השתפים
26	הנחת של היום
30	לתפס את המצוה בשתי ידים
32	מבצע או מצוה?
36	השכן המאשר
40	כבוד מלכים
42	ברוח סערה (גם) עושים דברו
44	ברוך אבא!
48	הסנדוויץ' כבר לא חוזר!
52	מתוק יותר מסכריה
54	אין קשיות
56	מה נשתנה?
60	בכלל לא שוה!
64	אבא ואמא לפני הכל
66	איפה יוסל'ה?
72	האוצר שבבית
74	מאלפי זהב וכסף
78	למען ייטב לך
82	אור יקריות
84	הדרך להיות גדול הדור
86	המלנה החשוב
90	ההשקעה המשתלמת
92	קשתורה מברכת
94	כרטיס נסיעה לחיים
98	רב מפתח
100	עצה שוה זהב
102	סיום - שכר לדורות

"אלו היתה לי אָמא..." לחש הצדיק הקדוש רבי ישראל אבונצ'יקא - ה"בפא סאלי" זי"ע"א. --- את המלים האלו אמר פשעיניו זולגות דמעות, והוא המשיך: **"אלו היתה לי אָמא - על פפים הייתי נושא אותה, ורוקד מרב שמחה."**

ילדים יקרים!!! יש לנו אבא ואמא עד מאה ועשרים שנה, בואו נרקד משמחה!

אבא ואמא **דואגים לנו** לכל מה שצריך, בואו נרקד משמחה! --- אבא ואמא **מלמדים אותנו** איך להתנהג, בואו נרקד משמחה! --- יש לנו אב ואם **שאנחנו יכולים לכבד אותם**, בואו נרקד משמחה!

נרקד משמחה בכל פעם שאנחנו זוכים לקיים את המצוה הנפלאה של כבוד

הורים! - נרקד משמחה שאנחנו זוכים להכיר טובה, ושאנחנו מכבדים את ההורים שהם השתפים החשובים של הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו!!! נרקד משמחה שאנחנו מקיימים מצוה חשובה, שהשכר עליה רב בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר עליה: **"כבד את אביך ואת אמך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך"**.

בכל ספור וספור שתקראו בספר הזה, תכירו עוד בחשיבות של המצוה המיוחדת הזו. כל מאמר שמגיש לפניכם מפייהם של חכמינו זכרונם לברכה ושל מאורי האמה, יאיר את עיניכם לנצל את ההזדמנות ולהוסיף זכויות לרב.

הספר פותח בפניכם שלושה שערים לקיום המצוה באהבה ובשמחה: **שער מדוע ולמה?** - בו נבין את הטעמים למצוה החשובה! --- **שער איך וכיצד?** - בו נלמד כיצד לקיים את המצוה כראוי! **שער למה זוכים?** - בו נתחזק מהשפע של זוכה מי שמקיים את המצוה!

כעבור מספר שעות הוא אינו מצליח להסתיר את פליאתו, והוא פונה אל רבי יעקב באי נעימות: "כבוד הרב, מהרגע שעלינו למטוס אני עוקב אחריכם, אחריה ואחרי הנכד הצעיר שלך, אי אפשר שלא לראות איך הנער הזה עושה כל מה שהוא יכול כדי לכבד אותך, הוא מתאמץ לעזר לך בכל מה שאפשר. הוא ממש משתוקק לשרת אותך, והכל בכבוד רב כמו היית מלה גדול! אגיד לך את האמת, מעולם לא ראיתי דבר כזה! הנכדים שלי כל הזמן עסוקים, וכאשר קורה שאנחנו מתראים, יש להם עניינים משלהם, אני לא בדיוק מעניין אותם... מהו הסוד שלך? איני מצליח להבין איפה ההבדל בינינו?"

"הבט", חיה ראש הישיבה, "אנחנו, צביר שומרי המצוות, מחנכים את צאצאינו להדבק ברבותינו שקבלו את התורה מהדורות הקודמים, לרצות להתקרב כמה שיותר למעמד נתינת התורה בהר סיני. ואם כן, כמה שהסב מבגר יותר - ממילא הוא קרוב יותר לדורות הקודמים, הוא זכה וראה את הדור הקודם, שאף הוא היה יותר קרוב לאחרונים ולראשונים, לגאונים ולאמוראים, לתנאים ולגבאים - לכל אלו שהיו קרובים עוד יותר למעמד ההוא, הנשגב והמרומם, אז מה הפלא שהנכד הצעיר ירצה להתקרב ולכבד את אביו ואת סבו, שהם אלו שקרובים הרבה יותר אל נתינת התורה, והם אלו שמחברים אותו לעם ולתורה בשושלת חזקה ואיתנה!"

מצות כבוד הורים היא ההתחלה והראשית של כל התורה כלה!

ועליה עומדת העברת התורה מדור לדור.

כדי שנוכל לקבל את התורה הקדושה עם כל המצוות החשובות, אנחנו צריכים בראשונה לכבד את ההורים. ולא לחנם הצווי החמישי מתוך עשרת הדברות חקוק היה בצד הימני של עשרת הדברות, בצד של המצוות של בין אדם למקום, המצוות שבהן מתחיל היהודי להאמין באלקיו, כי מצות כבוד הורים היא הדרך למסירת התורה והאמונה מדור לדור!

עד מאה ועשרים

בואו! הצטרפו אלינו, נצמד יחד במסלול בו הלכו אבותינו, בעקבות מאורי דורנו וגדולי הדורות הקודמים, שכלם ידעו את **הסוד איך לגדל בתורה, איך לקבל את טובותיו ואת חסדיו של הבורא.**

הם ידעו שהדרך שמקרבת אותנו אל מתן תורה, **עוברת דרך אבא ואמא, כי הם קרובים יותר אל מתן תורה, והם מחברים אותנו אליה.**

ננצל כל רגע ורגע לכבד את ההורים היקרים שלנו, שהם השתפים של בורא העולם, הם שלשתם יחדו שתפים בבוראנו לעולם ובגדולנו.

כל רגע שאנחנו זוכים לכבד את הורינו היקרים שמור לנו לעולם הבא, ואת פרותיו אנחנו כבר אוכלים בעולם הזה!

אנחנו מתפללים על הורינו שיזכו לחיים ארוכים, ושינזכה לכבד אותם עד מאה ועשרים שנה.

ובשכר כבוד הורים נזכה גם אנחנו להבטחת התורה: **"כבד את אביך ואת אמך למען יארכו ימיה".**

נתברך גם אנחנו בשנים רבות וטובות **עד מאה ועשרים!**

לא מובן מאליו!

"אבא, אני הולך עם רפאל לקנות את המשחק החדש, בסדר?" אהרל'ה ממחר כל כך, רפאל חברו כבר בדרך לחנות הצעצועים.

"לא, יש לנו מספיק משחקים בבית", עונה אבא.

"אוף!" אהרל'ה רוטן, "זה לא פייר, לכל החברים שלי יש, ורק לי אין".

הוא אומר, ופניו חמוצות כמו לימון.

זו לא פעם ראשונה שלא מרשים לו דברים ב'בית הזה', כך הוא נוהג לומר כשהוא לא מרצה. מאד לא נעים להיות לידו אז, כשהוא סר וזעף.

אבל דוד אפרים האהוב, שבדיוק מגיע לבקור, ממש לא נבהל מאהרל'ה. הוא מציע לאהרל'ה לצאת איתו לסיבוב קצר: "נראה לי שאתה צריך קצת להתאונר", אומר הדוד הקביב.

אהרל'ה אינו מסרב. הוא דוקא שמח להצעה, ושניהם יוצאים החוצה.

"ספור", אהרל'ה מבקש, כשהם נושמים את אויר השדות. הוא אוהב מאד את הספורים של דוד אפרים.

"טוב, אספר לך ספור שהוא משל", מסכים הדוד בחינה.

"צבי, היה ילד קטן ועזוב. לא היו לו אבא ואמא. הוא התגלגל מבית לבית. בכל מקום שהיה רק מעט ימים, עד שיום אחד מצא אותו ר' שמעון העשיר.

שמעון ואשתו לקחו את צבי הקטן לביתם. הם החליטו שמהיום יהיה ביתם בית חם ויציב לצבי הקטן והבודד.

ר' שמעון ואשתו דאגו לצבי ומלאו את כל מחסורו, ואף הרבה מעבר לכה. צבי קבל אכל מזין וטעים. נתנו לו חדר נעים, צעצועים יפים, ספרים מרתקים.

בחדר של צבי היתה מלתחה של בגדים לחרף ולקיץ, וכמובן, הוריו החורגים דאגו לו

